

<http://physicsweb.org/article/news/9/10/7>

2005/10/13

آب در گردش

در آزمایش‌ی در سوئد، در آب خالص با استفاده از میدان‌ها ی الکتریکی حلقه‌ها ی گردشاره ساخته‌اند. میدان الکتریکی ملکول‌ها ی آب را می‌شکند و پرتون‌ها یی که طی این فرآیند آزاد می‌شوند باعث تشکیل حلقه می‌شوند. شاید روش‌ها یی که در این آزمایش بار آمده‌اند را بشود برای بازسازی ی وضعیت‌ها ی حاکم بر فرآیندها ی شیمیایی دریاخته‌ها به کار برد [1].

زاكاري چيراكواندي [2] و هم‌كاران ش از دانشگاه بُتسبوری [3] و دانشگاه كاليمرس [4]، بين دوالكترود طلا در آب خالص ميدان الکتریکی برقرار کرددند و دریافتنند در ولتاژ 3.2 ولت ملکول‌ها ی آب می‌شکنند. اين واكنش هم‌زمان در آند و کاتيد رخ می‌دهد. در آند، ملکول آب به یون منفی ی هيدرواكسيد (OH^-) و پرتون تفکيك می‌شود. پرتون‌ها ی حاصل در آب رها می‌شوند و حلقه‌ها ی گردشاره را می‌سازند. یون‌ها ی هيدرواكسيد هم تجزيه می‌شوند و اکسیژن آزاد می‌کنند. اين گروه سوئدی، با استفاده از يك ميكروسكپ اپتيكي مشاهده کرد حلقه‌ها ی گردشاره از ملکول‌های آب ی تشکيل شده‌اند که بر دايره‌ها ی بسيار کوچک ی به قطر 10 تا 50 ميكرون می‌گردد. به علاوه، در ولتاژ‌ها ی بزرگ‌تر بيش از يك گردشاره هم ممکن است درست شود. اين دانش‌پيشه‌ها می‌گويند پرتون‌ها درون محلول بر مسیری مارپيچي حرکت می‌کنند (که متناظر است با شبکه ی پیوندهيدروژني ی ملکول‌ها ی آب)، و اين حرکت است که به تشکيل گردشاره‌ها می‌انجامد.

چيراكواندي و هم‌كاران ش معتقد‌اند فيزيك پس اين پدیده مشابه چيزی است که در ترايبرد الکترون‌ها در نيم‌رساناهای حفره آلايده رخ می‌دهد. از اين که گردشاره‌ها تا اعمماً كپه ی آب گسترش می‌يابند، بر می‌آيد تشکيل آن‌ها به خاطر.

نقیصه‌ها ی سطح آند است. این گروه سوئدی با استفاده از میکروسکپ الکترونی و نیز با شیوه‌سازی چنین نقیصه‌ای را دیده است. شاید این کار درک مان از فرآیندها ی شیمیایی ی درون پاخته‌ها ی زنده را بهبود دهد. شاید هم خود گردشарه‌ها را بشود برا ی به هم زدن نامخرب محلول‌ها ی آبی به کار برد.

- [1] Applied Physics Letters **87** 153109
- [2] Zackary Chiragwandi
- [3] Göteborg
- [4] Chalmers